

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 85 regulaminu pracowniczego, zasady pewności prawa i obowiązku staranności. Skarżący twierdzą w tym względzie, że nie mogli mieć świadomości, iż wynagrodzenie im wypłacone zgodnie z obowiązującymi współczynnikami korygującymi było nieprawidłowe.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 13 załącznika X do regulaminu pracowniczego, który przewiduje obowiązek tymczasowego dostosowania wynagrodzeń w sytuacji, gdy zmiany kosztów utrzymania mierzone na podstawie współczynnika korygującego oraz odpowiedniego kursu walutowego przekroczyły dla danego państwa 5 % od czasu ostatniego dostosowania.

Skarga wniesiona w dniu 11 października 2019 r. – Al-Gaoud/Rada

(Sprawa T-700/19)

(2019/C 406/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Abdel Majid Al-Gaoud (Giza, Egipt) (przedstawiciel: S. Bafadhel, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2019/1299 z dnia 31 lipca 2019 r. wykonującej decyzję (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii, w zakresie, w jakim na mocy tego aktu nazwisko skarżącego zostało pozostawione w wykazie ujętym w załącznikach II i IV do decyzji Rady 2015/1333/WPZiB z dnia 31 lipca 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/1292 z dnia 31 lipca 2019 r. wykonującego art. 21 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/44 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii w zakresie, w jakim na mocy tego aktu nazwisko skarżącego zostało pozostawione w wykazie ujętym w załączniku III do rozporządzenia Rady (UE) 2016/44 z dnia 18 stycznia 2016 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania przed Sądem zgodnie z jego regulaminem postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że w decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2019/1299 z dnia 31 lipca 2019 r. wykonującej decyzję (WPZiB) 2015/1333 i w rozporządzeniu wykonawczym Rady (UE) 2019/1292 z dnia 31 lipca 2019 r. wykonującym art. 21 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/44 nie wskazano podstawy prawnej pozostawienia nazwiska skarżącego w wykazie, pomimo zasadniczej zmiany okoliczności w Libii. Rada nie przedstawiła indywidualnych, szczegółowych i konkretnych powodów zastosowania zaskarżonych środków, które nie znajdują podstawy w żadnym materiale dowodowym.

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że zaskarżone środki naruszają prawa podstawowe skarżącego, w tym prawo do zdrowia, prawo do życia rodzinnego, prawo własności i prawo do skutecznej obrony, zagwarantowane w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Zaskarżone środki nie są ani konieczne, ani właściwe dla osiągnięcia jakiegokolwiek uzasadnionego celu i stanowią nieograniczoną oraz nieproporcjonalną ingerencję w prawa podstawowe skarżącego.

Skarga wniesiona w dniu 15 października 2019 r. – FGSZ/ACER

(Sprawa T-704/19)

(2019/C 406/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Földgázszállító Zártkörűen Működő Részvénytársaság (FGSZ) (Siófok, Węgry) (przedstawiciele: M. Horányi, N. Niejahr i S. Zakka, adwokaci)

Strona pozwana: Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji ACER nr 5/2019 z dnia 9 kwietnia 2019 r. w sprawie propozycji nowej zdolności przyrostowej dla punktu połączenia międzysystemowego Mosonmagyaróvár (projekt HUAT), potwierdzonej decyzją Komisji Odwoławczej Agencji z dnia 6 sierpnia 2019 r., sprawa A-004-2019 (decyzja Komisji Odwoławczej); oraz
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, potwierdzonej decyzją Komisji Odwoławczej, stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 i 2 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zobowiązuje ona stronę skarżącą do unieważnienia fazy wiążącej wprowadzania do obrotu nowej zdolności przesyłowej na poziomie oferty I i II projektu HUAT oraz art. 2 ust. 4 zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim zobowiązuje stronę skarżącą do realizacji projektu HUAT, pod warunkiem pozytywnego wyniku testu ekonomicznego;
- tytułem dalszego żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Odwoławczej;
- obciążenie ACER własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w ramach niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów.

1. ACER nie była uprawniona do wydania zaskarżonej decyzji.
2. ACER naruszyła art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 713/2009 ⁽¹⁾ poprzez zobowiązanie strony skarżącej do przeprowadzenia projektu HUAT.